

## Arrest

nr. 324 078 van 27 maart 2025  
in de zaak RvV X / IV

**Inzake:** X handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

**tegen:**

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die respectievelijk verklaren van Somalische en onbepaalde nationaliteit te zijn, op 8 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANHOOLST, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers moeder, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben, dient op 18 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 1 december 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt bij arrest met nummer X van 28 april 2021 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd.

1.2. Verzoekers moeder dient op 14 juni 2021 een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 9 augustus 2021 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Verzoekers moeder dient op 6 december 2021 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. De

commissaris-generaal neemt op 21 februari 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Bij arrest met nummer X van 31 augustus 2022 verwerpt de Raad het door verzoekers moeder hiertegen ingestelde beroep. Verzoekers moeder dient op 12 september 2022 een derde volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 3 november 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Verzoekster dient op 1 maart 2023 een vierde volgend verzoek om internationale bescherming in, doch komt niet opdagen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ), zodat zij wordt geacht afstand te doen van haar verzoek. Verzoekers moeder dient op 24 augustus 2023 een vijfde volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 21 november 2023 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid

1.3. Verzoeker, van onbepaalde nationaliteit, is geboren op (...) september 2023.

1.4. Verzoekers moeder dient op 13 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in, in naam van verzoeker. Zij werd in verzoekers hoofde op 8 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.5. De commissaris-generaal neemt op 21 juni 2024 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, op grond van artikel 57/6, § 3, 6° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*Jij bent geboren op (...) september 2023 te Oostende (België). Aldus ben je minderjarig. Jouw nationaliteit is onbepaald. Jouw moeder R.H.A. (DVZ: (...); CGVS: (...)) blijft eveneens in België en is volgens haar verklaringen een Somalisch staatsburger van de Dabarre-clan, afkomstig uit Kananax (district Diinsoor, provincie Bay).*

*Op 18 juli 2019 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in België in. Jouw moeder verliet Somalië nadat zij problemen kende met een man genaamd A.H.A.. Ze vreesde bij terugkeer naar Somalië vermoord te worden door onthoofding of steniging. Op 1 december 2020 betekende het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan haar beweerde herkomst uit het dorp Kananax, district Diinsoor, provincie Bay. Jouw moeder ging in beroep tegen deze beslissing. Op 28 april 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de analyse en beslissing van het CGVS (arrestnummer 253 584). Ze ging niet in cassatieberoep en verliet België niet.*

*Op 14 juni 2021 diende jouw moeder **een tweede verzoek** om internationale bescherming in. Ze hield vast aan haar verklaarde herkomst uit het district Diinsoor van de provincie Bay. Jouw moeder stelde voorts dat de problemen waarvoor ze gevlucht was nog steeds actueel zijn en herhaalde dat één van haar broers vermoord werd en een andere broer werd ontvoerd door Al-Shabaab. Op 9 augustus 2021 verklaarde het CGVS haar tweede verzoek niet-ontvankelijk, gezien er nog steeds geen geloof kon worden gehecht aan de bewering van jouw moeder tot 2019 in het district Diinsoor van de provincie Bay te hebben verbleven. Bijgevolg kon er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die zich daar – voor of na haar komst naar Europa – zouden hebben voorgedaan.*

*Nog voor jouw moeder deze beslissing ontvangen had, reisde ze naar Duitsland, waar ze op 7 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. In navolging van de Dublinverordeningen, werd België aangeduid als verantwoordelijke lidstaat voor uw verzoek. Na een verblijf van een viertal maanden werd jouw moeder door de Duitse autoriteiten overgedragen aan België.*

*Ze kwam op 1 december 2021 opnieuw aan in België en diende op 6 december 2021 **een derde verzoek** om internationale bescherming in. Jouw moeder hield opnieuw vast aan haar verklaarde herkomst uit het district Diinsoor in de provincie Bay en verwees opnieuw naar de problemen die ze in haar eerste en tweede verzoek bescherming uiteenzette. Op 21 februari 2022 verklaarde het CGVS haar derde verzoek niet-ontvankelijk bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. Ze ging in beroep tegen deze beslissing. Op 31 augustus 2022 verwierp*

de RvV haar beroep (arrestnummer 276 753). Jouw moeder ging niet in cassatieberoep en keerde niet terug naar Somalië.

In april 2022 reisde jouw moeder van België naar Frankrijk, alwaar op 19 april 2022 haar vingerafdrukken werden geregistreerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te Frankrijk. Op grond van de Dublin III-verordening (EU) nr. 604/2013 oordeelden de Franse autoriteiten dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van haar verzoek, waarna ze terugkeerde naar België. Op 12 september 2022 diende jouw moeder **een vierde verzoek** om internationale bescherming in. Op 3 november 2022 verklaarde het CGVS haar vierde verzoek niet-ontvankelijk. Ze ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 1 maart 2023 deed jouw moeder **een vijfde verzoek** om internationale bescherming. Ze werd opgeroepen om zich op 27 maart 2023 aan te bieden bij de DVZ, maar kwam niet opdagen. Bijgevolg werd ze geacht afstand te hebben gedaan van haar verzoek om internationale bescherming.

In april of mei 2023 reisde jouw moeder met de trein naar Duitsland waar zij een verzoek om internationale bescherming indiende. Op grond van de Dublin III-verordening (EU) nr. 604/2013 oordeelden de Duitse autoriteiten echter dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van haar verzoek, waarop ze terugkeerde naar België.

Jouw moeder diende op 24 augustus 2023 **een zesde verzoek** om internationale bescherming in. Ze hield wederom vast aan haar verklaringen van haar geboorte tot vertrek in juni 2019 te hebben verbleven in het district Diinsoor, provincie Bay. Ook aan de problemen die ze daar zou hebben gekend, hield ze vast en merkte ze op dat deze nog altijd actueel waren. Verder voegde jouw moeder daaraan toe dat ze in januari 2023 religieus huwde met A. en in februari 2023 was gescheiden. Op 22 september 2023 beviel jouw moeder van jou, H.H.A.. A. wil jou echter niet erkennen waardoor zij vreest dat jullie bij terugkeer naar Somalië gedood zullen worden door Al-Shabaab en dat de burgers in Somalië jou zouden beledigen omdat je geen vader hebt. Op 21 november 2023 verklaarde het CGVS haar zesde verzoek niet-ontvankelijk. Ze ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 13 december 2023 dient jouw moeder **een verzoek om internationale bescherming op jouw naam** in. Ze houdt in dit verzoek vast aan haar herkomst uit Kananax in het district Diinsoor, provincie Bay en aan de problemen die ze daar zou hebben gekend. Ze verwijst in jouw hoofde naar een vrees omdat jouw vader A. jou niet wil erkennen. Bij een eventuele terugkeer naar Somalië vreest jouw moeder dat ze gestenigd zal worden indien ze terugkeert zonder vader van haar kind. Jouw moeder legt ter staving van jouw verzoek jouw geboortecertificaat, haar Somalisch identiteitsdocument en medische documenten betreffende de ontsteking van haar galblaas voor.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd – gezien jouw jonge leeftijd - jouw moeder uitgenodigd om jouw verzoek om internationale bescherming toe te lichten. Het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Jouw moeder legt medische documenten betreffende een ontsteking van haar galblaas voor. Ze werd hiervoor geopereerd in Leuven. De problemen omwille van deze ontsteking zijn verholpen en deze aandoening had geen impact op het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 2-3).

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale

bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

*In casu dient te worden vastgesteld dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar zesde verzoek om internationale bescherming van 13 december 2023, dat op 21 november 2023 door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard. Jouw moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing. Voorts houdt jouw moeder nog steeds vast aan haar herkomst uit Kananax, gelegen in district Diinsoor van de provincie Bay en aan de problemen die ze ter staving van haar eerste verzoek om internationale bescherming in België van 18 juli 2019 aanvoerde en vasthield gedurende haar reeks volgende verzoeken om internationale bescherming in België. Ze verwijst in huidig verzoek wederom naar haar herkomst en eerder aangehaalde problemen (CGVS p. 7). Het is bijgevolg duidelijk dat de elementen die jouw moeder aanhaalt in jouw verzoek, louter berusten op de elementen die zij aanhaalde in haar vorige verzoeken om internationale bescherming in België.*

*Er dient wat betreft dit huidig verzoek benadrukt te worden dat door het CGVS werd vastgesteld dat jouw moeder geen zicht biedt op haar werkelijke herkomst. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan haar herkomst uit het dorp Kananax, gelegen in het district Diinsoor gelegen in de provincie Bay. Gelet op het feit dat jouw moeder geen zicht biedt op haar werkelijke streek van herkomst en bijgevolg op haar familiale situatie en netwerk aldaar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder dat zij in geval van terugkeer problemen zou krijgen omwille van haar zoon die hier in België geboren werd.*

*Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van jouw moeder betreffende de relatie en het huwelijk met de vader van haar kind bijzonder vaag en weinig geloofwaardig zijn. Zo verklaart jouw moeder dat ze A. leerde kennen aan de bushalte nabij het opvangcentrum in Arendonk, nadat zij er moest vertrekken (CGVS p. 4). Vervolgens bood deze man meteen aan haar in huis te nemen, wat reeds merkwaardig is. Hierop gewezen, antwoordt ze dat het niet vreemd was omdat hij haar gedurende twee dagen op de bus zag zitten (CGVS p. 4). Deze uitleg kan niet overtuigen, gezien uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat ze A. nooit eerder ontmoette, noch gemeenschappelijke kennissen of een gemeenschappelijk netwerk hebben (CGVS p. 4). Voorts is de kennis van jouw moeder over de vader van haar kind uitermate beperkt en vaag. Jouw moeder kent enkel zijn voornaam, kent zijn geboortedatum niet, weet niet vanwaar precies hij afkomstig is, weet niet tot welke clan hij behoort en weet niets over zijn familie of achtergrond (CGVS p. 4-5). Dat zij zelfs geen elementaire kennis over zijn identiteit en leven weet, houdt geen steek rekening houdend met haar verklaringen dat jouw moeder eind december 2022 religieus huwde met deze man en dat ze vervolgens samen naar Nederland reisden om er asiel aan te vragen (CGVS p. 4-5). Daarnaast legt jouw moeder ook over de wijze waarop haar wegen scheidden met A. bijzonder merkwaardige verklaringen af. Zo stelt ze dat ze jouw vader voor het laatst zag op de dag dat ze zwanger raakte (CGVS p. 3). Jouw moeder verklaart dat A. beseftte dat zij zwanger was voordat ze er zelf van op de hoogte kwam, de zwangerschap ontkende en van hem scheidde na een ruzie hierover (CGVS p. 5-7). Haar verklaringen hierover kunnen echter allerm minst overtuigen. Zo zijn ze bijzonder vaag en onaannemelijk betreffende de wijze waarop A. en jouw moeder op de hoogte kwamen van de zwangerschap (CGVS p. 5-6). Bovendien haalt jouw moeder geen concrete redenen aan waarom deze man zijn kind niet zou willen erkennen. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat jouw moeder geen zicht biedt op de omstandigheden waarin jij verwekt bent. Indien zij daadwerkelijk meent dat zij en haar zoon een nood hebben aan internationale bescherming omwille van haar bewering dat jij als buitenhuwelijks kind zou beschouwd worden, kan er van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar jouw verzoek zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk inlicht over deze elementen. Zij toont dan ook niet in concreto aan dat jij als buitenhuwelijks kind zou beschouwd worden en omwille van deze redenen bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd.*

*Haar vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de vader van het kind en de omstandigheden van het huwelijk tussen jouw ouders, rekening houdend met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde herkomst en vluchtrelaas, leiden er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder als zou haar zoon als een bastaardkind beschouwd worden bij een terugkeer naar Somalië.*

***Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geconcludeerd worden dat jouw moeder geen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.***

De door jouw moeder voorgelegde geboorteakte, haar Somalisch identiteitsdocument en medische documenten betreffende de ontsteking van haar galblaas kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. De geboorteakte is enkel een bewijs van jouw geboorte in België. Het Somalisch identiteitsdocument heeft geen bewijswaarde, gezien het CGVS eerder vaststelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde herkomst van jouw moeder uit Kananax, district Diinsoor, provincie Bay, plekken die vermeld staan op dit document.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.*

### 2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/1, §4 en 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

*“De verwerende partij is er niet van overtuigd dat verzoekende partij niet terug kan keren naar haar land vanwege een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of vanwege een reëel risico op ernstige schade als omschreven in het kader van subsidiaire bescherming.*

*De moeder van verzoekende partij heeft tijdens het gehoor de vrees geuit in hoofde van verzoekende partij.*

*Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zal terechtkomen indien zij gedwongen wordt terug te keren naar Somalië. Zo verklaarde de moeder van verzoekende partij dat zij vreest voor haar eigen leven omdat zij zal gestenigd worden omwille van een niet legitiem huwelijk volgens de geldende regels in Somalië (die de islamitische regels volgen): p. 7 CGVS (...)*

*Dit zal gevolgen hebben voor verzoekende partij omdat zij is geboren uit een huwelijk dat niet erkend zal worden in Somalië en dus zal zij als “bastard” worden beschouwd aldaar.*

*Verwerende partij kan zich niet verschuilen achter het feit dat Uw Raad in het verleden geen geloof hechtte aan het relaas van de moeder van verzoekende partij en haar vrees en verzuchtingen helemaal niet te onderzoeken!*

*Dergelijke onverschillige houding en gebrek aan onderzoek/motivering schendt op flagrante wijze artikel 8 van het EVRM.*

*Immers, gezien de strikte interpretatie van de Sharia in Somalië is het een schande dat kinderen geboren worden uit een huwelijk dat niet is geregistreerd volgens de geldende islamitische wetten en normen en worden die kinderen veelal gediscrimineerd en worden quasi al hun rechten onteigend en worden zij levenslang gestigmatiseerd<sup>1</sup> : “(…)”*

*SOS Children’s Village stelt over deze problematiek het volgende (eigen onderlijning): (...)*

*Bij een terugkeer zal verzoekende partij geen clanbescherming kunnen genieten wegens gebrek aan vader/clanidentiteit. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik onderzocht in welke omstandigheden verzoekende partij terecht zal komen in Somalië en het reëel gevaar dat zij er zal lopen wegens haar geboorte uit een niet-erkend huwelijk in Somalië.*

*Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.”*

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van

herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De Raad ziet niet in en verzoeker licht niet toe hoe het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, *“verwerende partij kan zich niet verschuilen achter het feit dat Uw Raad in het verleden geen geloof hechtte aan het relaas van de ouders van verzoekende partij en haar vrees helemaal niet te onderzoeken”* en dat *“dergelijke onverschillige houding en gebrek aan onderzoek/motivering”* een schending inhoudt van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven behelst. Verzoeker toont een schending van die bepaling niet aan.

#### 4. De beoordeling

4.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

4.2. In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld wat volgt: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling, dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn (EASO Practical Guide on Subsequent Applications, december 2021, p. 44).

4.3. De Raad wijst erop dat verzoekers moeder – na reeds eerder meerdere verzoeken te hebben ingediend – op 24 augustus 2023 een (zesde) verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoekers moeder was op het ogenblik van het indienen van dit verzoeker reeds zwanger van verzoeker en verzoeker was reeds geboren op het ogenblik dat verzoeksters moeder op 26 oktober 2023 haar verklaringen aflegde bij de DVZ. Verzoekers moeder heeft naar aanleiding van deze verklaringen gewag kunnen maken van de vrees in hoofde van haar zoon, omwille van het feit dat hij geen vader heeft en aldus als bastaard zal worden beschouwd. Deze verklaringen werden ook beoordeeld door de commissaris-generaal in zijn beslissing van 21 november 2023 waarbij het (zesde) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard. In de voorliggende omstandigheden kan aldus worden aangenomen dat verzoekers moeder haar zesde verzoek om internationale bescherming

tevens heeft ingediend namens haar kind, dat in de loop van deze procedure – en voor het afleggen van de verklaringen en het nemen van de beslissing – werd geboren en dat de in het kader van dat verzoek gedane vaststellingen en beoordelingen, waarbij werd geconcludeerd dat geen nood aan internationale bescherming wordt aangetoond, dus ook ten aanzien van verzoeker gelden. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift alleszins niet dat er in zijn hoofde in beginsel toepassing kon worden gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij werd geboren in een huwelijk dat niet zal worden erkend in Somalië, waardoor hij zal worden beschouwd als een bastaard, evenals geen clanbescherming zal krijgen, en citeert uit een artikel van een Somalische man die getuigt over de discriminatie en stigmatisering waarmee hij wordt geconfronteerd, als kind geboren buiten een erkend huwelijk, evenals uit een artikel van SOS Children's Village. Hiermee brengt hij evenwel geen enkel dienstig argument in tegen de pertinente beoordeling van de commissaris-generaal dat:

*“In casu dient te worden vastgesteld dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar zesde verzoek om internationale bescherming van 13 december 2023, dat op 21 november 2023 door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard. Jouw moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing. Voorts houdt jouw moeder nog steeds vast aan haar herkomst uit Kananax, gelegen in district Diinsoor van de provincie Bay en aan de problemen die ze ter staving van haar eerste verzoek om internationale bescherming in België van 18 juli 2019 aanvoerde en vasthield gedurende haar reeks volgende verzoeken om internationale bescherming in België. Ze verwijst in huidig verzoek wederom naar haar herkomst en eerder aangehaalde problemen (CGVS p. 7). Het is bijgevolg duidelijk dat de elementen die jouw moeder aanhaalt in jouw verzoek, louter berusten op de elementen die zij aanhaalde in haar vorige verzoeken om internationale bescherming in België.*

*Er dient wat betreft dit huidig verzoek benadrukt te worden dat door het CGVS werd vastgesteld dat jouw moeder geen zicht biedt op haar werkelijke herkomst. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan haar herkomst uit het dorp Kananax, gelegen in het district Diinsoor gelegen in de provincie Bay. Gelet op het feit dat jouw moeder geen zicht biedt op haar werkelijke streek van herkomst en bijgevolg op haar familiale situatie en netwerk aldaar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder dat zij in geval van terugkeer problemen zou krijgen omwille van haar zoon die hier in België geboren werd.*

*Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van jouw moeder betreffende de relatie en het huwelijk met de vader van haar kind bijzonder vaag en weinig geloofwaardig zijn. Zo verklaart jouw moeder dat ze A. leerde kennen aan de bushalte nabij het opvangcentrum in Arendonk, nadat zij er moest vertrekken (CGVS p. 4). Vervolgens bood deze man meteen aan haar in huis te nemen, wat reeds merkwaardig is. Hierop gewezen, antwoordt ze dat het niet vreemd was omdat hij haar gedurende twee dagen op de bus zag zitten (CGVS p. 4). Deze uitleg kan niet overtuigen, gezien uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat ze A. nooit eerder ontmoette, noch gemeenschappelijke kennissen of een gemeenschappelijk netwerk hebben (CGVS p. 4). Voorts is de kennis van jouw moeder over de vader van haar kind uitermate beperkt en vaag. Jouw moeder kent enkel zijn voornaam, kent zijn geboortedatum niet, weet niet vanwaar precies hij afkomstig is, weet niet tot welke clan hij behoort en weet niets over zijn familie of achtergrond (CGVS p. 4-5). Dat zij zelfs geen elementaire kennis over zijn identiteit en leven weet, houdt geen steek rekening houdend met haar verklaringen dat jouw moeder eind december 2022 religieus huwde met deze man en dat ze vervolgens samen naar Nederland reisden om er asiel aan te vragen (CGVS p. 4-5). Daarnaast legt jouw moeder ook over de wijze waarop haar wegen scheidden met A. bijzonder merkwaardige verklaringen af. Zo stelt ze dat ze jouw vader voor het laatst zag op de dag dat ze zwanger raakte (CGVS p. 3). Jouw moeder verklaart dat A. besepte dat zij zwanger was voordat ze er zelf van op de hoogte kwam, de zwangerschap ontkende en van hem scheidde na een ruzie hierover (CGVS p. 5-7). Haar verklaringen hierover kunnen echter allerm minst overtuigen. Zo zijn ze bijzonder vaag en onaannemelijk betreffende de wijze waarop A. en jouw moeder op de hoogte kwamen van de zwangerschap (CGVS p. 5-6). Bovendien haalt jouw moeder geen concrete redenen aan waarom deze man zijn kind niet zou willen erkennen. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat jouw moeder geen zicht biedt op de omstandigheden waarin jij verwekt bent. Indien zij daadwerkelijk meent dat zij en haar zoon een nood hebben aan internationale bescherming omwille van haar bewering dat jij als buitenhuwelijks kind zou beschouwd worden, kan er van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar jouw verzoek zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk inlicht over deze elementen. Zij toont dan ook niet in concreto aan dat jij als buitenhuwelijks kind zou beschouwd worden en omwille van deze redenen bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd.*

*Haar vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de vader van het kind en de omstandigheden van het huwelijk tussen jouw ouders, rekening houdend met de vaststelling dat er geen geloof kan worden*



*gehecht aan haar beweerde herkomst en vluchtrelaas, leiden er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder als zou haar zoon als een bastaardkind beschouwd worden bij een terugkeer naar Somalië*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geconcludeerd worden dat jouw moeder geen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.*

*De door jouw moeder voorgelegde geboorteakte, haar Somalisch identiteitsdocument en medische documenten betreffende de ontsteking van haar galblaas kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. De geboorteakte is enkel een bewijs van jouw geboorte in België. Het Somalisch identiteitsdocument heeft geen bewijswaarde, gezien het CGVS eerder vaststelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst van jouw moeder uit Kananax, district Diinsoor, provincie Bay, plekken die vermeld staan op dit document.”*

Verzoeker onderneemt geen enkele ernstige poging om deze concrete motieven – die pertinent zijn en door de Raad worden bijgetreden – te ontcrachten of hier een nieuw licht op te werpen.

4.5. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Verzoeker brengt evenwel geen concrete elementen aan waaruit een dergelijke vrees of een dergelijk risico blijkt.

4.6. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

4.7. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

4.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal, bij wijze van zijn moeder, uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker, bij wijze van zijn moeder, de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch/Af-Maay machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijfentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES